Ročník 1993

SBÍRKA ZÁKONŮ
ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 3 **Rozeslána dne 31. prosince 1992** **Cena Kčs 5,10**

OBSAH:

4. Ústavní zákon České národní rady o opatřeních souvisejících se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky

5. Usnesení České národní rady k přijetí ústavního zákona České národní rady o opatřeních souvisejících se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky

6. Zákon České národní rady o České národní bance

7. Zákon České národní rady, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 391/1991 Sb., o platových poměrech soudců, státních notářů, justičních a notářských čekatelů

8. Zákon České národní rady, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 418/1990 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění zákona České národní rady č. 439/1991 Sb.

9. Zákon České národní rady o Českých dráhách

4

ÚSTAVNÍ ZÁKON
České národní rady

ze dne 15. prosince 1992,

o opatřeních souvisejících se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto ústavním zákoně:

Čl. 1

(1) Ústavní zákony, zákony a ostatní právní předpisy České a Slovenské Federativní Republiky platné v den zániku České a Slovenské Federativní Republiky na území České republiky zůstávají nadále v platnosti. Nelze však použít ustanovení podmíněná toliko existencí České a Slovenské Federativní Republiky a příslušností České republiky k ní.

(2) Pokud ústavní zákony, zákony a ostatní právní předpisy přijaté před zánikem České a Slovenské Federativní Republiky spojují práva a povinnosti s územím České a Slovenské Federativní Republiky a státním občanstvím České a Slovenské Federativní Republiky, rozumí se tím území České republiky a státní občanství České republiky, pokud zákon nestanoví jinak.

Čl. 2

V případě rozporu mezi právními předpisy České republiky vydanými před zánikem České a Slovenské Federativní Republiky a předpisy uvedenými v čl. 1 odst. 1 téže právní síly, se postupuje podle právního předpisu České republiky.

Čl. 3

(1) Působnost Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a jeho předsednictva podle předpisů uvedených v čl. 1 odst. 1 zánikem České a Slovenské Federativní Republiky přebírá Česká národní rada a její předsednictvo.

(2) Působnost vlády České a Slovenské Federativní Republiky podle předpisů uvedených v čl. 1 odst. 1 zánikem České a Slovenské Federativní Republiky přebírá vláda České republiky.

(3) Působnost ústředních orgánů státní správy České a Slovenské Federativní Republiky zánikem České a Slovenské Federativní Republiky přebírají ústřední orgány státní správy České republiky, které jsou podle předpisů o působnosti ústředních orgánů státní správy České republiky podle povahy věci k tomu zřízeny nebo jimž je tato působnost podle povahy věci nejbližší. V pochybnostech rozhodne vláda České republiky nařízením.

(4) Místo ostatních orgánů státní správy České a Slovenské Federativní Republiky se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky zřizují orgány státní správy České republiky, které přebírají odpovídající působnosti podle předpisů uvedených v čl. 1 odst. 1, nestanoví-li zákon jinak.

(5) Působnost Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky a Generální prokuratury České a Slovenské Federativní Republiky včetně Hlavní vojenské prokuratury podle předpisů uvedených v čl. 1 odst. 1 zánikem České a Slovenské Federativní Republiky přebírá Nejvyšší soud České republiky. Místo vojenských obvodových soudů České a Slovenské Federativní Republiky a vojenských obvodových prokuratur České a Slovenské Federativní Republiky, jakož i místo vyšších vojenských soudů České a Slovenské Federativní Republiky a vyšších vojenských prokuratur České a Slovenské Federativní Republiky se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky v týchž místech a pro tytéž obvody zřizují vojenské obvodové soudy České republiky a vojenské obvodové prokuratury České republiky, vyšší vojenské soudy České republiky a vyšší vojenské prokuratury České republiky, které přebírají odpovídající působnosti podle předpisů uvedených v čl. 1 odst. 1.

(6) Orgány České republiky zřízené podle odstavce 4 a odstavce 5 věty druhé mohou být zákonem rušeny a jejich působnost může být zákonem měněna.

Čl. 4

Majetková a jiná práva a závazky České a Slovenské Federativní Republiky přecházejí jejím zánikem na Českou republiku v rozsahu stanoveném ústavním zákonem Federálního shromáždění nebo smlouvou mezi Českou republikou a Slovenskou republikou. Na takto přešlá práva a závazky se vztahují předpisy o hospodaření s majetkem České republiky a o prozatímní správě národního majetku. Příslušným ústředním orgánem státní správy je ministerstvo financí.

Čl. 5

(1) Česká republika uznává všechny státy a vlády, které ke dni svého zániku uznávala Česká a Slovenská Federativní Republika.

(2) Česká republika přebírá práva a závazky neuvedené v čl. 4, které pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku ke dni jejího zániku vyplývaly z mezinárodního práva s výjimkou závazků České a Slovenské Federativní Republiky spojených s územím, na které se vztahovala svrchovanost České a Slovenské Federativní Republiky, ale nevztahuje se na ně svrchovanost České republiky. Tím nejsou dotčeny nároky České republiky vůči Slovenské republice vyplývající z plnění mezinárodněprávních závazků České a Slovenské Federativní Republiky, které Česká republika převzala podle tohoto ustanovení.

Čl. 6

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem 31. prosince 1992.

Uhde v. r.
Klaus v. r.

5

USNESENÍ

České národní rady

ze dne 15. prosince 1992

k přijetí ústavního zákona České národní rady o opatřeních souvisejících se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky

Česká národní rada se usnesla takto:

Česká národní rada konstatuje, že přijetím tohoto ústavního zákona se upravují ústavní poměry České republiky, k čemuž je oprávněna toliko Česká národní rada.

Česká národní rada vychází z toho, že žádný výklad stávajících právních norem nepřipouští zpochybnění kontinuity zákonodárné moci, jejíž nositelkou je ve smyslu tohoto ústavního zákona Česká národní rada.

Uhde v. r.

6

ZÁKON

České národní rady

ze dne 17. prosince 1992

o České národní bance

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ
ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Česká národní banka je ústřední bankou České republiky.

(2) Česká národní banka je právnickou osobou se sídlem v Praze; nezapisuje se do obchodního rejstříku.

(3) Česká národní banka působí jako správní úřad v rozsahu stanoveném tímto zákonem a zvláštními zákony.[1])

(4) Česká národní banka má v majetkoprávních vztazích při nakládání s vlastním majetkem postavení podnikatele.

§ 2

Hlavním cílem České národní banky je zabezpečovat stabilitu české měny. Za tím účelem Česká národní banka

a) určuje měnovou politiku;

b) vydává bankovky a mince;

c) řídí peněžní oběh, platební styk a zúčtování bank a pečuje o jejich plynulost a hospodárnost;

d) vykonává dohled nad prováděním bankovních činností a pečuje o bezpečné fungování a účelný rozvoj bankovního systému v České republice;

e) provádí další činnosti podle tohoto zákona a podle zvláštních zákonů.[1])

§ 3

(1) Česká národní banka je povinna podávat Parlamentu nejméně dvakrát ročně zprávu o měnovém vývoji.

(2) Česká národní banka je povinna informovat nejméně jednou za tři měsíce o měnovém vývoji veřejnost.

ČÁST DRUHÁ
ORGANIZACE ČESKÉ NÁRODNÍ BANKY

§ 4

Českou národní banku tvoří

a) ústředí se sídlem v Praze;

b) pobočky;

c) účelové organizační jednotky.

[1]) Např. zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, devizový zákon č. 528/1990 Sb., ve znění zákona č. 228/1992 Sb.

§ 5

(1) Nejvyšším řídícím orgánem České národní banky je bankovní rada České národní banky (dále jen „bankovní rada"). Bankovní rada určuje měnovou politiku a nástroje pro její uskutečňování a rozhoduje o zásadních měnově politických opatřeních České národní banky.

(2) Bankovní rada dále zejména

a) stanoví zásady činnosti a obchodů České národní banky;

b) schvaluje rozpočet České národní banky (§ 47);

c) stanoví organizační uspořádání a působnost organizačních jednotek České národní banky;

d) stanoví druhy fondů České národní banky, jejich výši a použití;

e) stanoví rozsah úvěrů podle § 30 odst. 2;

f) stanoví mzdové, popř. jiné požitky guvernéra;

g) uděluje souhlas k podnikatelské činnosti zaměstnanců České národní banky.

§ 6

(1) Bankovní rada je sedmičlenná. Jejími členy jsou guvernér České národní banky, dva viceguvernéři České národní banky a další čtyři vedoucí pracovníci České národní banky.

(2) Guvernéra a viceguvernéry jmenuje a odvolává prezident republiky.

(3) Další čtyři členy bankovní rady z řad vedoucích pracovníků jmenuje a odvolává prezident republiky.

(4) Členové bankovní rady jsou jmenováni na dobu šesti roků.

(5) S členstvím v bankovní radě je neslučitelná funkce poslance zákonodárného sboru, člena vlády a členství v řídících, dozorčích a kontrolních orgánech jiných bank a obchodních společností.

(6) Člen bankovní rady může být ze své funkce odvolán, jen pokud byl pravomocně odsouzen za trestný čin, nebo podle rozhodnutí bankovní rady pozbyl schopnosti vykonávat svou funkci, nebo na vlastní žádost předanou bankovní radě. Odvolán bude rovněž, ujal-li se výkonu funkce uvedené v odstavci 5.

§ 7

(1) Jednání bankovní rady předsedá guvernér, v jeho nepřítomnosti jím pověřený viceguvernér. Bankovní rada přijímá svá rozhodnutí prostou většinou hlasů. Bankovní rada je usnášeníschopná, je-li přítomen guvernér, nebo jím pověřený předsedající viceguvernér a alespoň další tři její členové. V případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedajícího.

(2) Jednací řád bankovní rady schvaluje bankovní rada.

§ 8

Jménem České národní banky jedná navenek guvernér. V době jeho nepřítomnosti ho zastupuje jím pověřený viceguvernér.

ČÁST TŘETÍ
VZTAH K VLÁDĚ

§ 9

(1) Při zabezpečování svého hlavního cíle (§ 2) je Česká národní banka nezávislá na pokynech vlády.

(2) Jednání bankovní rady se může zúčastnit s hlasem poradním pověřený člen vlády.

§ 10

(1) Česká národní banka zaujímá stanovisko k návrhům, předkládaným k projednání vládě, které se dotýkají působnosti České národní banky.

(2) Česká národní banka plní poradní funkce vůči vládě v záležitostech měnově politické povahy a bankovnictví.

§ 11

Guvernér České národní banky je oprávněn se zúčastnit s hlasem poradním schůzí vlády.

ČÁST ČTVRTÁ
EMISE BANKOVEK A MINCÍ

§ 12

Česká národní banka má výhradní právo vydávat bankovky a mince, jakož i mince pamětní (dále jen „bankovky a mince").

§ 13

Peněžní jednotkou v České republice je koruna česká, zkratka názvu je „Kč". Koruna česká se dělí na sto haléřů.

§ 14

Česká národní banka spravuje zásoby bankovek a mincí a organizuje dodávky bankovek a mincí od výrobců v souladu s požadavky peněžního oběhu.

§ 15

Česká národní banka sjednává tisk bankovek a ražbu mincí a dozírá na ochranu a bezpečnost do oběhu nevydaných bankovek a mincí a na úschovu

a ničení tiskových desek, razidel a neplatných a vyřazených bankovek a mincí.

§ 16

(1) Platné bankovky a mince vydané Českou národní bankou jsou zákonnými penězi ve své nominální hodnotě při všech platbách na území České republiky.

(2) Mince z drahých kovů, pamětní mince a mince ve zvláštním provedení určené ke sběratelským účelům mohou být prodávány za ceny odlišné od jejich nominální hodnoty.

§ 17

(1) Česká národní banka vyměňuje na požádání poškozené bankovky a mince, které vydala, za bankovky a mince nepoškozené.

(2) Česká národní banka může odmítnout vyměnit bankovky nebo mince, jejichž obrazec nebo reliéf je nečitelný nebo proděravělý, a zbytky bankovek menší než čtvrtina původní plochy bankovek. Takové bankovky a mince se předložiteli odeberou bez náhrady a zničí; v odůvodněných případech může Česká národní banka výjimečně náhradu poskytnout.

(3) Česká národní banka neposkytuje náhrady za bankovky a mince, které byly zničeny nebo ztraceny. Bez náhrady mohou být odebrány bankovky, jejichž vzhled byl pozměněn, zejména bankovky, které byly popsány, pomalovány, přetištěny, potištěny, perforovány, nebo které byly zamazány barvou, lepidlem nebo jiným podobným materiálem.

§ 18

Bankovky a mince opotřebované oběhem Česká národní banka stahuje z oběhu, ničí je a nahrazuje bankovkami a mincemi novými.

§ 19

(1) Česká národní banka může prohlásit za neplatné a stáhnout z oběhu bankovky a mince, které vydala. Jejich nominální hodnotu uhradí výměnou za jiné nově vydané bankovky a mince. Doba, po kterou je možno výměnu provádět, nesmí být kratší pěti roků, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

(2) Na konci období stanoveného pro výměnu se úhrnná částka bankovek a mincí prohlášených za neplatné, ale nepředložených k výměně, odečte od množství peněz v oběhu v účtech České národní banky. Tato částka je příjmem České národní banky.

§ 20

Jakékoliv reprodukce bankovek, mincí, šeků, cenných papírů nebo platebních karet znějících na koruny české nebo na cizí měnu (dále jen „symboly peněz"), nebo předměty úpravou je napodobující, mohou být zhotoveny pouze za podmínek stanovených Českou národní bankou právním předpisem.

§ 21

Padělané nebo pozměněné bankovky a mince znějící na koruny české nebo na cizí měnu, nebo bankovky a mince, u kterých vznikne důvodné podezření, že jsou padělané nebo pozměněné (dále jen „padělané bankovky a mince"), odebírají banky a právnické osoby (dále jen „právnické osoby") bez náhrady a předávají je České národní bance. Právnické osoby jsou oprávněny požadovat od osoby, která padělané bankovky a mince předložila, aby věrohodným způsobem prokázala svou totožnost. Odebrání padělaných bankovek a mincí oznámí právnická osoba, která je odebrala, orgánům činným v trestním řízení.

§ 22

Česká národní banka stanoví právním předpisem

a) nominální hodnoty, rozměry, hmotnost, materiál, vzhled a další náležitosti bankovek a mincí a jejich vydání do oběhu;

b) postup fyzických a právnických osob při příjmu zákonných peněz a nakládání s nimi, včetně postupu při odebírání padělaných bankovek a mincí;

c) poskytování náhrad za necelé a poškozené bankovky a mince;

d) ukončení platnosti bankovek a mincí a způsob a dobu jejich výměny za jiné bankovky a mince;

e) podmínky, za kterých lze reprodukovat symboly peněz nebo vyrábět předměty, které je úpravou napodobují.

ČÁST PÁTÁ
NÁSTROJE MĚNOVÉ REGULACE ČESKÉ NÁRODNÍ BANKY

§ 23

(1) Česká národní banka stanoví úrokové sazby, rámce, splatnosti a další podmínky obchodů, které provádí podle tohoto zákona a zvláštních zákonů.[1])

(2) Česká národní banka může stanovit minimální úrokové sazby z vkladů přijímaných bankami a pobočkami zahraničních bank (dále jen „banky") a maximální úrokové sazby z úvěrů jimi poskytovaných; tyto sazby vyhlašuje opatřením[2]) ve Sbírce zákonů.

(3) Česká národní banka může určit bankám maximální rozsah jimi poskytovaných úvěrů.

§ 24

Česká národní banka určuje a vyhlašuje opatřením[2]) ve Sbírce zákonů

[2]) Zákon České národní rady č. 545/1992 Sb., o Sbírce zákonů České republiky.

a) pravidla obezřetného podnikání bank;

b) pravidla obezřetného podnikání dalších osob na peněžním trhu a podmínky, za kterých lze obchodovat na peněžním trhu.

§ 25

(1) Česká národní banka může požadovat, aby banky měly na účtě u České národní banky uloženu stanovenou část svých zdrojů (dále jen „povinné minimální rezervy"), které se zpravidla neúročí.

(2) Povinné minimální rezervy mohou činit nejvýše 30 % celkových závazků banky snížených o závazky banky vůči jiným bankám, s výjimkou případů uvedených v odstavci 3.

(3) K omezení nadměrné likvidity a překonání inflačních tlaků je Česká národní banka oprávněna požadovat povinné minimální rezervy v rozsahu vyšším, než je vymezeno v odstavci 2; v tomto případě je část povinné minimální rezervy nad rozsah vymezený v odstavci 2 úročena platnou diskontní sazbou.

§ 26

(1) Pokud banka neudržuje stanovenou povinnou minimální rezervu, je Česká národní banka oprávněna účtovat jí z částky, o kterou není stanovená povinná minimální rezerva naplněna, úrok ve výši odpovídající až trojnásobku platné diskontní sazby.

(2) Při zvýšení úrovně povinných minimálních rezerv určí Česká národní banka lhůtu, ve které se banka musí se zvýšením vyrovnat.

ČÁST ŠESTÁ

OBCHODY ČESKÉ NÁRODNÍ BANKY

Obchody s bankami

§ 27

Česká národní banka vede účty bank a přijímá jejich vklady.

§ 28

Česká národní banka může od bank nakupovat, popřípadě jim prodávat

a) směnky splatné do šesti měsíců ode dne nákupu Českou národní bankou a opatřené alespoň dvěma podpisy, z toho alespoň jedním podpisem za banku;

b) státní dluhopisy nebo jiné cenné papíry se státní zárukou, které však může nakupovat na dobu nejvýše jednoho roku.

§ 29

(1) Česká národní banka může poskytnout bankám na dobu nejvýše tří měsíců úvěr zajištěný cennými papíry uvedenými v § 28, popřípadě státními dluhopisy nebo jinými cennými papíry se státní zárukou nebo skladištními listy pro zboží hromadného charakteru plně pojištěné proti ztrátě a poškození, jakož i jinými majetkovými hodnotami.

(2) V zájmu zachování likvidity banky může Česká národní banka výjimečně poskytnout bance krátkodobý úvěr, a to na dobu nejvýše tří měsíců.

Obchody s Českou republikou

§ 30

(1) Česká národní banka vede účty státního rozpočtu, státních fondů a státních finančních aktiv a pasív, pokud ministerstvo financí nedohodne vedení těchto účtů s jinou bankou. Platby z výdajových účtů se provádějí do výše souhrnného zůstatku na příjmových účtech. Souhrnný zůstatek nelze přečerpat.

(2) Česká národní banka může na základě rozhodnutí bankovní rady poskytnout České republice krátkodobý úvěr nákupem státních pokladničních poukázek splatných do tří měsíců od jejich nákupu. Celkový stav těchto úvěrů nesmí překročit 5 % příjmů státního rozpočtu v uplynulém roce.

§ 31

(1) Česká národní banka dává do prodeje podle zvláštního zákona[3]) státní dluhopisy a v dohodě s ministerstvem financí může z jeho pověření a za dohodnutou úplatu vykonávat i činnosti spojené se správou, splácením a převody státních dluhopisů, s výplatou úroků z těchto dluhopisů, popřípadě další požadované činnosti.

(2) Česká národní banka vede registr cenných papírů emitovaných Českou republikou a splatných do jednoho roku.

Jiné obchody České národní banky

§ 32

Česká národní banka může k usměrnění peněžního trhu kupovat a prodávat obchodovatelné cenné papíry. Podmínky stanovené v § 30 odst. 2 pro obchody s Českou republikou tím nejsou dotčeny.

§ 33

Česká národní banka může vydávat krátkodobé cenné papíry se splatností do šesti měsíců a obchodovat s nimi.

[3]) § 19 odst. 2 zákona č. 530/1990 Sb., o dluhopisech.

§ 34

(1) Česká národní banka může vést účty svých zaměstnanců a poskytovat jim další bankovní služby. Vést účty a poskytovat bankovní služby může i právnickým osobám.

(2) Pro provádění činností uvedených v odstavci 1 platí zvláštní zákon[4]) obdobně.

ČÁST SEDMÁ

PRAVOMOC ČESKÉ NÁRODNÍ BANKY V DEVIZOVÉM HOSPODÁŘSTVÍ

§ 35

Česká národní banka

a) vyhlašuje kurs české měny k cizím měnám;

b) stanoví cenu zlata v bankovních operacích České národní banky;

c) má v úschově a spravuje měnové rezervy ve zlatě a devizových prostředcích a disponuje s nimi.

§ 36

Česká národní banka

a) obchoduje se zlatem a ostatními devizovými hodnotami a provádí všechny druhy bankovních obchodů s tuzemskými a zahraničními bankami a platební styk se zahraničím;

b) určuje podmínky pro usměrňování platební bilance České republiky a vyhlašuje je opatřením[2]) ve Sbírce zákonů;

c) určuje podmínky pro obchod se zlatem a ostatními devizovými hodnotami a pro výkon směnárenské činnosti prováděný bankami a jinými osobami podle zvláštního zákona[5]) a vyhlašuje je opatřením[2]) ve Sbírce zákonů;

d) vydává cenné papíry znějící na cizí měnu;

e) vydává devizová povolení a provádí devizovou kontrolu podle zvláštního zákona.[6])

ČÁST OSMÁ

DALŠÍ ČINNOSTI A OPRÁVNĚNÍ ČESKÉ NÁRODNÍ BANKY

§ 37

(1) Česká národní banka předkládá vládě návrhy zákonných úprav v oblasti měny, peněžního oběhu, peněžního trhu, platebního styku a zákonných úprav týkajících se působnosti a postavení ústřední banky.

(2) Česká národní banka spolu s ministerstvem financí předkládá vládě návrhy zákonných úprav devizového hospodářství a návrhy zákonných úprav v oblasti bankovnictví.

§ 38

Česká národní banka stanoví k zajištění jednotného platebního styku a zúčtování v České republice právním předpisem

a) způsob provádění platebního styku mezi bankami a zúčtování na účtech u bank;

b) způsob používání platebních prostředků bankami v platebním styku.

§ 39

Česká národní banka provádí registraci zastoupení zahraničních bank a finančních institucí vykonávajících bankovní činnost,[7]) působí-li tato zastoupení na území České republiky. Zahraniční banka nebo finanční instituce je povinna přihlásit své zastoupení k registraci před počátkem jeho působení. Zastoupení nepodniká a nezapisuje se do obchodního rejstříku.

§ 40

Česká národní banka sjednává v rámci své působnosti podle tohoto zákona platební a jiné dohody se zahraničními bankami a mezinárodními finančními institucemi.

§ 41

(1) Česká národní banka koordinuje rozvoj bankovního informačního systému v České republice. Za tím účelem právním předpisem stanoví zásady bankovního informačního systému.

(2) Česká národní banka je oprávněna vyžadovat od bank a od jiných osob, které vykonávají činnost podle zvláštních zákonů[8]) potřebné informace a podklady. Za tím účelem Česká národní banka stanoví v souladu se zvláštním zákonem[9]) opatřením[2]) vyhlášeným ve Sbírce zákonů metodiku a podmínky pro předkládání požadovaných informací a podkladů, kterými vymezí zejména obsah, formu, členění, termíny a způsob předávání informací a podkladů. Pokud předložené informace a podklady neodpovídají stanovené me-

---

[4]) Zákon č. 21/1992 Sb.

[5]) Devizový zákon.
Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon).

[6]) Devizový zákon.

[7]) § 1 odst. 3 zákona č. 21/1992 Sb.

[8]) Např. devizový zákon, zákon č. 185/1991 Sb., o pojišťovnictví, zákon č. 248/1992 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech.

[9]) Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví.

todice a podmínkám, nebo pokud vzniknou důvodné pochybnosti o jejich správnosti nebo úplnosti, je Česká národní banka oprávněna vyžádat si odpovídající upřesnění nebo vysvětlení. Jestliže banka nebo jiná osoba, která vykonává činnost podle zvláštních zákonů,[8]) požadované informace a podklady nepředloží nebo tyto informace a podklady jsou opakovaně neúplné nebo nesprávné, postupuje se vůči bankám podle zvláštního zákona,[4]) vůči jiným osobám podle § 46.

§ 42

Česká národní banka je oprávněna provádět investiční a obchodní činnost v rozsahu nezbytném pro zajištění jejích činností.

§ 43

Vydávání cenných papírů Českou národní bankou podle tohoto zákona, jakož i obchodování s cennými papíry prováděné Českou národní bankou nepodléhají povolení ani výkonu státního dozoru.

ČÁST DEVÁTÁ
BANKOVNÍ DOHLED

§ 44

(1) Česká národní banka vykonává bankovní dohled nad

a) činností bank a nad bezpečným fungováním bankovního systému;

b) činností jiných osob než bank, které mají povolení podle zvláštních zákonů.[5])

(2) Bankovní dohled zahrnuje

a) posuzování žádostí o udělení povolení působit jako banka podle zvláštního zákona;[4])

b) dohled nad dodržováním podmínek stanovených povoleními podle písmene a), jakož i povoleními podle zvláštních zákonů;[5])

c) kontrolu dodržování právních předpisů a opatření vydaných Českou národní bankou, jakož i kontrolu dodržování zákonů, kdy je k tomu tímto zákonem a zvláštními zákony[1]) zmocněna;

d) ukládání opatření k nápravě a pokut při zjištění nedostatků podle tohoto zákona nebo podle zvláštního zákona.[4])

§ 45

Při výkonu bankovního dohledu formou kontroly na místě se vztahy mezi Českou národní bankou a kontrolovanými osobami řídí základními pravidly kontrolní činnosti, stanovenými zvláštním zákonem[10]) pro orgány státní správy s výjimkou ustanovení o spolupráci v oblasti kontroly.[11])

§ 46

(1) Zjistí-li Česká národní banka nedostatky při činnosti vykonávané jinými osobami než bankami na základě povolení podle zvláštních zákonů,[5]) může uložit těmto osobám

a) opatření směřující k nápravě zjištěných nedostatků, zejména přikáže upustit od nesprávného postupu nebo ukončit činnost;

b) pokutu podle závažnosti zjištěných nedostatků až do výše 1 000 000 Kč.

(2) Nedostatky podle odstavce 1 se rozumí porušení podmínek stanovených v povolení podle zvláštních zákonů,[5]) jakož i porušení tohoto zákona, zvláštního zákona,[4]) právních předpisů a opatření vydaných Českou národní bankou.

(3) Pokutu podle odstavce 1 písm. b) uloží Česká národní banka rovněž

a) osobám, které vykonávají bez povolení činnosti, k nimž je třeba povolení podle zvláštních zákonů;[5])

b) osobám, které vykonávají činnost podle zvláštních zákonů,[8]) za porušení povinnosti vyplývající z § 41 odst. 2;

c) osobám, které porušily pravidla a podmínky stanovené podle § 24 písm. b).

(4) Uložením pokuty není dotčena odpovědnost podle jiných právních předpisů.

(5) Na řízení o uložení pokuty podle odstavce 1 písm. b) se vztahují předpisy o správním řízení.[12]) O rozkladu proti rozhodnutí o uložení pokuty rozhoduje bankovní rada.

(6) Uložené pokuty jsou příjmem státního rozpočtu.

(7) Česká národní banka může uložit pokutu podle odstavce 1 písm. b) do jednoho roku ode dne zjištění nedostatků, nejpozději do deseti let ode dne, ve kterém tyto nedostatky vznikly.

ČÁST DESÁTÁ
HOSPODAŘENÍ ČESKÉ NÁRODNÍ BANKY

§ 47

(1) Česká národní banka hospodaří podle rozpočtu schváleného bankovní radou.

---

[10]) Část třetí zákona České národní rady č. 552/1991 Sb., o státní kontrole.

[11]) § 21 až 23 zákona č. 552/1991 Sb.

[12]) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

(2) Česká národní banka ze svých výnosů hradí nezbytné náklady na svoji činnost. Vytvořený zisk používá k doplňování rezervního fondu a dalších fondů vytvářených ze zisku a k ostatnímu použití v rozpočtované výši. Zbývající zisk odvádí do státního rozpočtu.

(3) Roční zprávu o výsledku svého hospodaření Česká národní banka předkládá nejpozději do tří měsíců po skončení kalendářního roku ke schválení příslušnému orgánu Parlamentu. Pokud ji tento orgán neschválí, je Česká národní banka povinna do šesti týdnů předložit zprávu zpřesněnou a doplněnou podle jeho požadavku.

§ 48

(1) Česká národní banka vede účetnictví podle zvláštních předpisů.[9])

(2) Účetní závěrka České národní banky je ověřována auditory.

(3) Česká národní banka vydává za účelem zveřejnění výroční zprávu, která obsahuje základní údaje o měnovém vývoji.

(4) Česká národní banka zpracovává a poskytuje dekádně ke zveřejnění výkaz o své finanční pozici.

ČÁST JEDENÁCTÁ
VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

§ 49

Na všechny bankovní operace České národní banky včetně stavů na účtech, které vede, se vztahuje bankovní tajemství.

§ 50

(1) Zaměstnanci České národní banky jsou povinni zachovávat mlčenlivost ve služebních věcech. Tato povinnost trvá i po skončení pracovněprávního vztahu nebo jiného obdobného vztahu. Povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámí při výkonu své funkce, platí i pro členy poradních orgánů a auditory.

(2) Zaměstnanci České národní banky a členové poradních orgánů mohou být zproštěni této povinnosti z důvodu veřejného zájmu guvernérem.

(3) Zaměstnanci České národní banky mohou vykonávat podnikatelskou činnost jen s předchozím souhlasem bankovní rady.

ČÁST DVANÁCTÁ
PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 51

Česká národní banka vzniká rozdělením Státní banky československé.[13])

§ 52

Pro celkový stav úvěrů poskytovaných České republice podle § 30 odst. 2 se výjimečně pro rok 1993 stanoví 7% limit příjmů státního rozpočtu v uplynulém roce.

§ 53

Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů Státní banky československé s pracovníky, kteří mají pracoviště na území České republiky, přecházejí na Českou národní banku.

§ 54

Na Českou národní banku přechází majetek Státní banky československé v rozsahu stanoveném podle zvláštního zákona.[14])

§ 55

(1) Je-li v právních předpisech vydaných před účinností tohoto zákona a recipovaných do právního řádu České republiky a v opatřeních uvedena Státní banka československá, rozumí se tím ode dne účinnosti tohoto zákona Česká národní banka.

(2) Opatření vydaná Státní bankou československou platná ke dni účinnosti tohoto zákona, se považují za opatření vydaná Českou národní bankou.

(3) Právní úkony učiněné Státní bankou československou vůči osobám se sídlem nebo trvalým pobytem na území České republiky se považují ode dne účinnosti tohoto zákona za právní úkony učiněné Českou národní bankou.

§ 56

(1) Bankovky a mince vydané Státní bankou československou, které jsou zákonnými penězi ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za zákonné peníze ve smyslu § 16.

(2) Možnost výměny neplatných bankovek Státní banky československé, stanovená zvláštními předpisy,[15]) není tímto zákonem dotčena.

---

[13]) Čl. 14 ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, ve znění pozdějších předpisů.

[14]) Ústavní zákon č. 541/1992 Sb., o dělení majetku České a Slovenské Federativní Republiky mezi Českou republiku a Slovenskou republiku a o jeho přechodu na Českou republiku a Slovenskou republiku.

[15]) Vyhláška federálního ministerstva financí č. 8/1988 Sb., o stažení bankovek po 10 Kčs vzoru 1960.
Vyhláška Státní banky československé č. 412/1990 Sb., o stažení bankovek po 100 Kčs vzoru 1989.
Vyhláška Státní banky československé č. 413/1990 Sb., o stažení bankovek po 50 Kčs vzoru 1964 a po 20 Kčs vzoru 1970 a o dodatečné výměně bankovek po 10 Kčs vzoru 1960.

§ 57

Účty, které vedla ke dni svého zániku Státní banka československá na území České republiky, se považují za účty vedené Českou národní bankou v souladu s tímto zákonem.

§ 58

(1) Do dne jmenování členů bankovní rady České národní banky podle § 6 odst. 2 a 3 vykonávají jejich funkci dosavadní vedoucí pracovníci Státní banky československé, kteří byli do svých funkcí jmenováni prezidentem České a Slovenské Federativní Republiky z řad občanů České republiky podle § 6 zákona č. 22/1992 Sb., o Státní bance československé.

(2) Výjimku z ustanovení § 6 odst. 5 může pro rok 1993 povolit bankovní rada.

§ 59

Na Českou národní banku se vztahují rozpočtová pravidla republiky[16]) s výjimkou ustanovení upravujících povinnosti ústředních orgánů státní správy a ustanovení upravujících kontrolu rozpočtového hospodaření.

§ 60

Tímto zákonem se zrušuje zákon č. 22/1992 Sb., o Státní bance československé.

§ 61

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Uhde v. r.
Klaus v. r.

7

ZÁKON

České národní rady

ze dne 17. prosince 1992,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 391/1991 Sb., o platových poměrech soudců, státních notářů, justičních a notářských čekatelů

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 391/1991 Sb., o platových poměrech soudců, státních notářů, justičních a notářských čekatelů, se mění a doplňuje takto:

1. § 1 včetně nadpisu zní:

„§ 1
Úvodní ustanovení

Tento zákon upravuje platové poměry soudců okresních a krajských soudů, vojenských obvodových soudů, vyšších vojenských soudů, vrchních soudů, Nejvyššího soudu České republiky a Nejvyššího správního soudu (dále jen „Nejvyšší soud České republiky“) a justičních čekatelů (dále jen „čekatel“).“.

2. Nadpis nad § 2 zní: „Plat soudců“.

3. V § 2 odst. 1 se vypouštějí slova „a státním notářům“ a za slovy „platového stupně“ se doplňují slova „nestanoví- li tento zákon jinak,“.

4. § 2 odst. 2 zní:

„(2) Předsedům a místopředsedům okresních, vojenských obvodových, krajských, vyšších vojenských a vrchních soudů, předsedovi a místopředsedovi Nejvyššího soudu České republiky, předsedům senátů a soudcům krajských soudů a vyšších vojenských soudů, kteří rozhodují jako samosoudci, předsedům kolegií a senátů vrchních soudů a Nejvyššího soudu České republiky náleží též funkční příplatek.“.

5. V § 2 se vypouští odstavec 3.

6. § 3 odst. 1 zní:

„(1) Soudci okresních soudů a vojenských obvodových soudů se zařazují do platové skupiny I, soudci krajských soudů a vyšších vojenských soudů do plato-

[16]) Zákon České národní rady č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění pozdějších předpisů.

vé skupiny II a soudci vrchních soudů do platové skupiny III; soudcům Nejvyššího soudu České republiky náleží pevný základní plat.“.

7. V § 3 odst. 2 se slova „a státní notáři“ nahrazují slovy „okresních, vojenských obvodových, krajských, vyšších vojenských a vrchních soudů“; slovo „dvanácti“ se nahrazuje slovem „deseti“.

8. § 4 včetně nadpisu zní:

„§ 4

Základní plat

(1) Základní plat v jednotlivých platových skupinách a platových stupních činí měsíčně Kčs:

	I.	II.	III.
1. do ukončení 5. roku praxe	10 500	11 500	12 500
2. od počátku 6. roku praxe	12 000	13 000	14 000
3. od počátku 9. roku praxe	13 600	15 000	16 000
4. od počátku 12. roku praxe	14 600	16 200	17 600
5. od počátku 15. roku praxe	15 600	17 200	19 200
6. od počátku 18. roku praxe	16 200	18 200	20 200
7. od počátku 21. roku praxe	16 600	18 600	20 600
8. od počátku 24. roku praxe	17 000	19 000	21 000
9. od počátku 27. roku praxe	17 500	19 500	21 500
10. od počátku 30. roku praxe	18 000	20 000	22 000.

(2) Soudci Nejvyššího soudu České republiky náleží pevný základní plat ve výši 22 000 Kčs měsíčně.“.

9. V § 5 odst. 1 písm. c) se vypouštějí slova „nebo státním notářem“.

10. V § 5 odst. 2 se vypouštějí slova „nebo státní notář“.

11. V § 5 odst. 3 se za slova „České republiky“ doplňují slova „a u soudců vojenských soudů ministr obrany České republiky“.

12. § 5 odst. 4 zní:

„(4) Do doby započitatelné praxe podle odstavce 1 se započítávají také

a) doba výkonu vojenské základní (náhradní) služby v rozsahu zvláštním zákonem stanovené doby a doba výkonu civilní služby v rozsahu nejvýše 18 měsíců, jakož i doba mateřské a další mateřské dovolené, nejvýše však v celkovém rozsahu šesti let,

b) doba jiné omluvené nepřítomnosti v práci nepřesahující tři měsíce v kalendářním roce.“.

13. § 5 odst. 5 zní:

„(5) Soudce může postoupit do třetího platového stupně, jen vykonával-li skutečně funkci podle odstavce 1 písm. b) nejméně po dobu tří let, do níž se nezapočítávají doby uvedené v odstavci 4.“.

14. § 6 včetně nadpisu zní:

„§ 6

Funkční příplatek

(1) Funkční příplatek náleží:

a) předsedovi okresního soudu a předsedovi vojenského obvodového soudu s nejvýše 14 senáty ve výši 2000 Kčs měsíčně, s 15 až 30 senáty ve výši 2500 Kčs měsíčně a s více než 30 senáty ve výši 3000 Kčs měsíčně,

b) místopředsedovi okresního soudu a místopředsedovi vojenského obvodového soudu s nejvýše 14 senáty ve výši 1000 Kčs měsíčně, s 15 až 30 senáty ve výši 1400 Kčs měsíčně a s více než 30 senáty ve výši 1600 Kčs měsíčně,

c) předsedovi krajského soudu a předsedovi vyššího vojenského soudu ve výši 4000 Kčs měsíčně,

d) místopředsedovi krajského soudu a místopředsedovi vyššího vojenského soudu ve výši 2500 Kčs měsíčně,

e) předsedovi senátu krajského soudu a předsedovi senátu vyššího vojenského soudu ve výši 1200 Kčs měsíčně,

f) soudci krajského soudu a soudci vyššího vojenského soudu, který rozhoduje jako samosoudce, ve výši 800 Kčs měsíčně,

g) předsedovi vrchního soudu ve výši 5000 Kčs měsíčně,

h) místopředsedovi vrchního soudu ve výši 3500 Kčs měsíčně,

i) předsedovi kolegia vrchního soudu ve výši 2500 Kčs měsíčně,

j) předsedovi senátu vrchního soudu ve výši 1600 Kčs měsíčně,

k) předsedovi Nejvyššího soudu České republiky ve výši 6000 Kčs měsíčně,

l) místopředsedovi Nejvyššího soudu České republiky ve výši 4000 Kčs měsíčně,

m) předsedovi kolegia Nejvyššího soudu České republiky ve výši 3000 Kčs měsíčně,

n) předsedovi senátu Nejvyššího soudu České republiky ve výši 2000 Kčs měsíčně.

(2) V případě souběhu náleží soudci pouze ten funkční příplatek, který je pro něho výhodnější.".

15. V § 7 se vypouštějí slova „a státním notářům státních notářství".

16. V § 8 se vypouštějí slova „a státním notářům" a slova „nebo státní notář"; v první větě se za slovo „dobu" vkládá slovo „skutečného".

17. § 9 včetně nadpisu zní:

„§ 9

Další plat

(1) Soudci náleží v kalendářním roce, v němž skutečně vykonával práci v této funkci nejméně po dobu devíti měsíců, další plat, který se rovná platu stanovenému podle § 3, 4, 6 až 8.

(2) Do doby skutečného výkonu funkce podle odstavce 1 se započítává doba dočasného přidělení soudce podle zvláštních předpisů[4]) a doba dovolené na zotavenou.

(3) Další plat podle odstavce 1 je splatný ve výplatním termínu stanoveném pro výplatu platu za měsíc listopad. Vznikne-li nárok až v prosinci, je další plat splatný spolu s platem za tento měsíc.".

18. V § 10 odst. 2 se vypouštějí slova „nebo státní notář přeložen" a slova „nebo státního notáře".

19. § 10 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) Soudci, který je dočasně přidělen k jinému soudu, než ke kterému byl přidělen k výkonu funkce, náleží vedle náhrad stanovených zvláštním předpisem[5]) příplatek ve výši

a) 4000 Kčs měsíčně, je-li soudce v souvislosti s dočasným přidělením ubytován v místě sídla soudu dočasného přidělení;

b) 2000 Kčs měsíčně v ostatních případech.".

20. V § 11 odst. 1 se vypouštějí slova „nebo státní notář na příkaz předsedy krajského soudu" a slova „nebo státního notáře".

21. V § 11 se vypouští odstavec 2; dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

22. V § 11 odst. 2 se vypouštějí slova „nebo státního notáře".

23. Za § 11 se vkládá nový § 11a, který včetně nadpisu zní:

„§ 11a

Mimořádné zvýšení základního platu

Soudci, který byl pověřen nad rámec svých povinností jednotlivými úkony státní správy,[6]) přísluší po dobu výkonu těchto úkonů státní správy zvýšení základního platu podle § 4 o 10 %.".

24. V § 12 se vypouštějí slova „a státních notářů".

25. V § 14 odst. 1 poslední větě se tečka nahrazuje čárkou a doplňují se slova „u soudců vojenských soudů též o peněžité dávky, na které má v tomto období nárok podle zvláštního předpisu[7]) při propuštění ze služebního poměru vojáka z povolání.".

26. V § 14 odst. 2 se vypouštějí slova „anebo v níž mu náležel pevný plat (§ 2 odst. 3),".

27. Za § 14 se vkládá nový § 14a, který zní:

„§ 14a

Soudci vojenského kolegia Nejvyššího soudu České republiky, soudci vojenských kolegií vrchních soudů a soudci a justiční čekatelé vojenských soudů mají nárok též na peněžní a naturální náležitosti podle zvláštního předpisu.[8])".

28. V § 15 odst. 1 písm. a) se částka „3500 Kčs" nahrazuje částkou „6500 Kčs".

29. V § 15 odst. 1 písm. b) se částka „4500 Kčs" nahrazuje částkou „7000 Kčs" a vypouštějí se slova „nebo státního notáře".

30. § 15 odst. 3 zní:

„(3) Ustanovení § 7, 12 a 13 platí pro čekatele obdobně.".

31. Za § 15 se vkládají § 15a, 15b a 15c, které včetně nadpisu znějí:

„Další požitky

§ 15a

V době, kdy předseda Nejvyššího soudu České republiky nevykonává funkci pro nemoc, náleží mu základní plat podle § 4 odst. 2 a funkční příplatek podle

---

[4]) § 41 odst. 2 písm. a) zákona č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů.

[5]) Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách.

[6]) § 20 odst. 3 zákona ČNR č. 436/1991 Sb., o některých opatřeních v soudnictví, o volbách přísedících, jejich zproštění a odvolání z funkce a o státní správě soudů České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

[7]) Díl III, § 33 zákona č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů.

[8]) Část první zákona č. 480/1992 Sb., o hmotném zabezpečení vojáků a žáků škol ozbrojených sil a jejich odpovědnosti za škodu.

§ 6 odst. 1 písm. k), nejdéle však po dobu šesti měsíců; po tuto dobu mu nepřísluší dávky nemocenského pojištění.

§ 15b

Vedle platu náleží paušální náhrada věcných nákladů spojených s výkonem funkce v měsíční výši

předsedovi Nejvyššího soudu České republiky	9000 Kčs
místopředsedovi Nejvyššího soudu České republiky	8000 Kčs.

Paušální náhrada nepodléhá dani.

§ 15c

Předseda Nejvyššího soudu České republiky má nárok na

a) bezplatné používání služebního vozidla s přiděleným řidičem i bez něho k výkonu funkce nebo v souvislosti s ním a k osobní dispozici,
b) bezplatné zřízení a používání jedné účastnické telefonní stanice k zajištění okamžité dosažitelnosti v pracovní i mimopracovní době.“.

32. V § 16 odst. 1 se vypouštějí slova „nebo státnímu notáři“.

33. V § 16 odst. 2 se slova „podle § 6, 7 a 8“ nahrazují slovy „podle § 6 a 7“.

34. § 16 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) Příplatky podle § 8, § 10 odst. 3 a mimořádné zvýšení základního platu podle § 11a náleží ode dne, ve kterém došlo ke skutečnosti, která zakládá na tyto příplatky nárok. Pokud tímto dnem není první pracovní den v kalendářním měsíci, přísluší v tomto měsíci poměrná část příplatku, popřípadě mimořádného zvýšení základního platu.“.

Čl. II

Pokud státní notář vysloví souhlas s tím, aby se stal notářem,[9]) jeho pracovní poměr zanikne uplynutím dne 1. ledna 1993.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

8

ZÁKON

České národní rady

ze dne 18. prosince 1992,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 418/1990 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění zákona České národní rady č. 439/1991 Sb.

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 418/1990 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění zákona České národní rady č. 439/1991 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. Poznámka č. 1 k § 1 zní:

„[1]) Čl. 13 ústavního zákona ČNR č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky.“.

2. Dosavadní text § 2 se označuje jako odstavec 1 a doplňuje se novými odstavci 2 a 3, které včetně nové poznámky č. 2 znějí:

„(2) Území hlavního města Prahy se člení na městské části. Jednotlivými městskými částmi se rozumějí

a) území, ve kterých působil ke dni 23. listopadu 1990 místní národní výbor,
b) území, ve kterých působil ke dni 23. listopadu 1990 obvodní národní výbor, s výjimkou území uvedených pod písmenem a),
c) území, ve kterých byla podle tohoto zákona zřízena nová městská část.

(3) Území městské části musí spadat do jednoho obvodu.[2])

[2]) § 2 zákona č. 36/1960 Sb., o územním členění státu.“.

[9]) § 110 odst. 1 zákona ČNR č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).

3. Odkaz v § 3 odst. 1 na dosavadní poznámku č. 2 se vypouští. Poznámka č. 3 k § 3 odst. 2 zní:

„[3]) § 1 odst. 1 zákona ČNR č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 410/1992 Sb.).“.

4. § 4 včetně poznámky č. 3a zní:

„§ 4

(1) Zřídit nebo zrušit městskou část nebo změnit hranice městských částí na území hlavního města Prahy lze na základě rozhodnutí zastupitelstva, pokud do 30 dnů od zveřejnění tohoto rozhodnutí není podán návrh na konání místního referenda v této věci.[3a]) Je-li podán takový návrh, lze zřídit nebo zrušit městskou část nebo změnit hranice městských částí pouze na základě souhlasného rozhodnutí místního referenda konaného na území, na němž se zřízení nebo zrušení městské části nebo změna hranic městských částí navrhuje.

(2) Rozhodnutí zastupitelstva o zřízení městské části musí obsahovat její název. Rozhodnutí zastupitelstva o zřízení nebo zrušení městské části nebo o změně hranic městských částí musí obsahovat vypořádání práv a závazků.

[3a]) Zákon ČNR č. 298/1992 Sb., o volbách do zastupitelstev v obcích a o místním referendu.“.

5. V § 5 první věta zní: „Městská část, její orgány, právnické osoby a zařízení a s jejím souhlasem i jiné orgány a právnické osoby, jakož i fyzické osoby mohou užívat znak a prapor městské části.“.

6. V § 6 odst. 1 se vypouští písmeno b) a písmeno c) se označuje jako písmeno b).

7. Za § 6 se vkládá nový § 6a, který zní:

„§ 6a

Česká národní rada může rozpustit

a) zastupitelstvo, které se nesešlo po dobu delší než šest měsíců, na návrh ministra vnitra České republiky po vyjádření vlády,

b) obvodní zastupitelstvo nebo místní zastupitelstvo, které se nesešlo po dobu delší než šest měsíců, na návrh primátora hlavního města Prahy po vyjádření vlády.“.

8. V § 8 odst. 1 se vypouštějí písmena b) a g) a písmena c), d), e) a f) se označují jako písmena b), c), d) a e).

Poznámka č. 5 zní:

„[5]) § 19 a 20 zákona ČNR č. 367/1990 Sb.“.

9. § 8 odst. 1 písm. e) zní:

„e) ukládá úkoly příslušnému útvaru Policie České republiky při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku na svém území; úkoly může ukládat pouze prostřednictvím příslušného obvodního ředitelství Policie České republiky.“.

10. V § 8 odst. 2 písm. c) a v § 10 se slovo „organizace“ nahrazuje slovy „právnické osoby“.

11. § 13 včetně poznámky č. 8a zní:

„§ 13

(1) Hlavní město Praha vykonává v přenesené působnosti[8]) státní správu v rozsahu stanoveném zvláštními zákony a dále státní správu svěřenou zvláštními zákony obcím, pověřeným obecním úřadům a okresním úřadům, pokud z těchto zákonů nevyplývá jinak.

(2) Městské části vykonávají v přenesené působnosti[8]) státní správu v rozsahu stanoveném zvláštními zákony a Statutem.

(3) Působnost hlavního města Prahy na úseku územního plánování může vykonávat odborná organizace zřízená hlavním městem Prahou.[8a])

[8a]) § 142 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).“.

12. § 14 odst. 1 písm. a) zní:

„a) vykonával Národní výbor hlavního města Prahy a odborná organizace jím zřízená,[8a])“.

13. V § 15 odkaz v závorce zní: „[§ 8 odst. 1 písm. d)]“.

14. Poznámka č. 10 k § 16 a 17 zní:

„[10]) § 2 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.“.

15. § 18 se vypouští.

16. V § 19 odst. 1 se čárka za slovy „§ 15“ nahrazuje spojkou „a“ a vypouštějí se slova „odst. 1 a 2 a § 18“. Současně se v poznámce č. 11 za slova „§ 51“ připojují slova „a § 51a“.

17. § 20 odst. 4 zní:

„(4) Statut vydává zastupitelstvo obecně závaznou vyhláškou.“.

18. Poznámka č. 12 zní:

„[12]) § 44 až 51a a § 56 zákona ČNR č. 367/1990 Sb.“.

19. § 24 odst. 2 včetně poznámky č. 14a zní:

„(2) Zastupitelstvo kromě pravomocí svěřených obecnímu zastupitelstvu[14a])

a) volí ze svých členů primátora hlavního města Prahy, jeho náměstky a další členy rady zastupitelstva (radní) a odvolává je z funkce,

b) schvaluje Statut a jeho změny (§ 20),

c) rozhoduje o zřízení a zrušení městské části (§ 4),

d) uděluje souhlas ke sloučení obce s hlavním městem Prahou (§ 3 odst. 1),

e) vyjadřuje se k odloučení městské části od hlavního města Prahy (§ 3 odst. 2),

f) uděluje souhlas k jiným územním změnám hlavního města Prahy (§ 3 odst. 3),

g) vyjadřuje se k návrhu na udělení historického znaku a praporu městské části (§ 5).

[14a]) § 36 a 36a zákona ČNR č. 367/1990 Sb.".

20. V § 24 se vypouští odstavec 3.

21. V § 25 se vypouštějí odstavce 1 a 3 a zrušuje se označení odstavce 2.

22. V § 26 se vypouštějí odstavce 1 a 4. Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 1. Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2 a zní:

„(2) Jmenování a odvolání tajemníka magistrátu vyžaduje předchozí souhlas ministra vnitra České republiky.".

23. V § 28 odst. 1 a 2 a v § 29 odst. 1 se číslovka „10" nahrazuje číslovkou „30".

24. § 31 písm. a) zní:

„a) ve věcech podle § 15, 16 a 17,".

25. V § 33 se vypouštějí slova „na úseku přenesené působnosti".

26. V § 34 se slova „občanů, organizací a státních orgánů" nahrazují slovy „fyzických a právnických osob".

27. § 40 se vypouští.

28. V § 22 odst. 1, v § 23, v § 26 v nadpisu a v odstavci 1, v § 29 odst. 1 větě první a druhé a v odstavci 2 a v § 34 se slova „magistrátní úřad" nahrazují slovem „magistrát". V § 28 odst. 3 se slova „magistrátního úřadu" nahrazují slovem „magistrátu". V § 32 odst. 1 větě první a třetí se slova „místního, obvodního nebo magistrátního úřadu" nahrazují slovy „místního nebo obvodního úřadu nebo magistrátu".

Čl. II

Předsednictvo České národní rady se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění zákona České národní rady č. 418/1990 Sb., o hlavním městě Praze, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 31. prosince 1992.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

9

ZÁKON

České národní rady

ze dne 20. prosince 1992

o Českých dráhách

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

(1) Zřizují se České dráhy se sídlem v Praze.

(2) České dráhy jsou právnickou osobou, která se zapisuje do obchodního rejstříku.

§ 2

(1) České dráhy jsou nástupnickým subjektem státní organizace Československé státní dráhy.[1]) Na České dráhy přecházejí v rozsahu stanoveném zvláštním zákonem[2]) práva a povinnosti státní organizace Československé státní dráhy, které vyplývají z mezinárodních smluv a z členství této státní organizace v mezinárodních organizacích.

[1]) Zákon č. 68/1989 Sb., o organizaci Československé státní dráhy.

[2]) Zákon č. 625/1992 Sb., o zániku státní organizace Československé státní dráhy.

(2) Práva a povinnosti z pracovněprávních a jiných vztahů státní organizace Československé státní dráhy přecházejí v rozsahu stanoveném zvláštním zákonem[2]) na České dráhy.

§ 3

(1) Základním předmětem činnosti Českých drah je přeprava osob a věcí na celostátních dráhách[3]) a provoz celostátních drah.

(2) Provozem celostátních drah se pro účely tohoto zákona rozumí souhrn činností, které zabezpečují provoz vozidla na dopravní cestě celostátních drah.

§ 4

(1) Majetkové vztahy a finanční hospodaření Českých drah upraví zvláštní zákon.

(2) Do doby vydání zvláštního zákona vykonává působnost statutárního orgánu Českých drah zmocněnec vlády České republiky.

§ 5

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

UPOZORNĚNÍ ODBĚRATELŮM

Přijetím ústavního zákona č. 545/1992 Sb. začne od 10. prosince 1992 vycházet Sbírka zákonů České republiky.

Administraci této Sbírky zákonů, jejímž vydavatelem je ministerstvo vnitra České republiky, provádí v České republice a. s. SEVT, Tržiště 9, Praha 1. Odběratelé Sbírky zákonů České a Slovenské Federativní Republiky obdrží od administrace v nejbližších dnech předtištěnou objednávku. Sbírka zákonů České republiky bude na jejich adresu zasílána bez objednávky do konce ledna 1993. Neobdrží-li administrace objednávku do **28. 1. 1993,** budou další dodávky Sbírky zákonů České republiky zastaveny.

[3]) § 2 odst. 1 zákona č. 51/1964 Sb., o dráhách, ve znění zákona č. 104/1974 Sb.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Na Perštýně 11, 110 00 Praha 1, telefon a fax (02) 26 32 46 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - Tisk: Tiskárna MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41, fax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123581 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,– Kčs) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 a ve vybraných knihkupectvích.